

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 22. Ludovicus Imperator quatuor Concilia celebrari jubet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. *porum patientia, nec tali viro parcere de-*
 A. C. 828. *berent.*

§. XXII.

*Ludovicus Imperator quatuor Concilia
 celebrari jubet.*

to. 7. Conc.
 p. 1581.
 vita Valæ
 lib. 11. c. 2.
 tom. 5. Act.
 p. 492.

Sub finem anni octingentesimi vigesimi
 octavi Ludovicus Imperator Aquis-
 grani Conventum egit, ubi in causas me-
 lorum, quibuscum Respublica conflicta-
 batur, inquisitum, & deliberatum, quæ
 remedia adhiberi oporteret. Wala seu
 Vala Abbas Corbejenfis ætate venerabi-
 lis, genere & meritis clarus acriter per-
 oravit, conquestus, duas Potestates Ec-
 clesiasticam & Sæcularem inter se collidi.
 Sæpe Imperatorem relictis, quæ mune-
 ris sui sunt, Divinis se ingerere, quæ ad
 eum non pertinerent, econtra Episcopos
 rebus Sæcularibus immisceri. Præterea,
 Bona Deo consecrata profanari, & Sæcu-
 laribus dari. Ad hunc articulum Proce-
 res responderunt, rem publicam sic at-
 tritam esse, ut ad præsentis necessitates
 sufficere non valeret, nisi rebus Ecclesia
 ejusque Vasallorum juvaretur. *Quæ-
 vero, edicite, respondit Wala, si aliquis
 oblationem suam super Altare deposuit, &
 alius superveniens eam rapiat, quid nomi-
 nis huic facinori datis? Dixerunt esse Sa-
 crilegium. Itaque nemo, reposuit Wa-
 la ad Imperatorem conversus, pietatem*
 tuam

Sæculum IX,
A. C. 828.

tuam fallat. *Res plena periculi est, con-*
tempta Canonum & Ecclesiæ hoc vitium
toties anathematizantis Auctoritate Bona
aliquando Deo consecrata ad usus profanos
trahere. Hinc si res publica sine Bono-
rum Ecclesiasticorum subsidio sustentari
non possit, quærendus est modus summa re-
ligione, quo regno consulatur. Si Epis-
copi obsequia militaria præstare tenean-
tur, id fiat ea ratione, quæ Dignitatis eo-
rum Sanctitatem non lædat. Nempe ipsi
 in hostem procedere non cogantur, quod *Sup. lib.*
 etiam Carolus Magnus relaxaverat. *XLV. §. 26.* Il-
 lud etiam Wala commemoravit; Disci-
 plinam omnino periclitari in illis Mona-
 steriis, quæ Laicis committerentur. Que-
 stus est, Episcopatus secundum Canones
 non conferri, & ordinem Electionis non
 servari. Tandem invectus est in Capel-
 lanos Palatii seu Clericos cum comitatu
 Principis, quocunque ille iret, ambulantes,
 qui cum non essent Monachi sub
 Regula viventes, nec Clerici Episcopo
 subjecti, avaritiæ & ambitioni dediti Sæ-
 culo servirent. Dicebat enim omnem
 Christianum oportere esse Canonicum, id
 est Clericum secundum Canones vitam
 ducentem, vel Monachum, vel Laicum.
 Sin minus, hominem esse sine præposito
 & sine Capite, ideoque ad gregem Hæ-
 reticorum acephalorum ablegandum.

Sæculum IX.

A. C. 828.

p. 1593. n. 5.

Tandem in his Comitibus Aquisgranensibus Imperator decrevit, ut Concilia quatuor cogerentur, & quæ in tractanda essent, prius digererentur in omnes Regni partes Delegatos mittere constituit, qui in octava Paschæ anni sequentis octingentesimi vigesimi noni iter ingrederentur. Concilia in Octava Pentecostes congreganda erant, & eodem tempore in toto regno jejuni triduanum imperabatur. In mandatis habebant Delegati, ut in facta Episcoporum inquirerent; an temporalia vel spiritualia magis curarent, quales haberent ministros, Chorepiscopos, Archipresbyteros, Archidiaconos, Vicedominos, Parochos. An solite gregem edocerent, an bonæ essent inter suos famæ. An Episcopi Ecclesias visitantes Parochis oneri essent & populo, an plura, quam fieri esset, exigent. Quo loco res Monasteriorum starent, omniumque Ecclesiarum, quæ auctoritate Principis in Beneficium datæ erant, id est, quarum Reditus ab aliis, quam qui Titulum possidebant, percipiebantur. Hæc omnia cognoscimus ex Imperatoris Epistola ad omnes suos Subditos directâ.

p. 1591.

Imperatoris
Epistola.

In alia Epistola encyclica timoris sui causam Imperator apertius indicat. *Quis enim non sentiat, inquit, Deum peccatis nostris ad iracundiam esse provocatum*

tum, cum videat tot annis mala ingen- Sæculum IX.
 tia in Regno nobis commisso grassari? A. C. 828.

vexant patriam fames continua, lues
 pecora corripiciens, pestis depascens homi-
 nes, frugum penuria, morbi varii, &
 populorum egestas. His accesserunt an-
 no præterito improborum defectio, & in-
 cursiones Christiani nominis hostium, qui
 Ecclesias incenderunt, Christianos in ca-
 ptivitatem abstraxerunt, Servos Dei
 occiderunt. Seditiosi, de quibus hic est Eginh. an.
 sermo, erant Aizon & Wilemundus in 827.
 Hispaniæ finibus, & Infideles, Franciam
 laceffentes, Sarraceni, qui rebellibus au-
 xilia attulerant, Bulgarique, qui in Pan-
 noniam irruerant.

Tum Imperator in sua Epistola pro-
 sequitur: *Quapropter statumus ad pla-*
candam Divinam Majestatem, ut in qua-
tuor locis celebrentur Concilia, nempe
Moguntia, Parisiis, Lugduni & Tolo-
sæ, quo Metropolita cum suis Suffraga-
neis conveniant. Conciliorum autem De-
creta solerti cura custodiantur & nul-
latenus ante tempus ad aliorum noti-
tiam perveniant, donec ad nos delata
fuerint. In Epistola illa omnes Metro- Coint. an.
 politæ nominantur, videlicet, Autgarius 828. n. 9.

Archiepiscopus Moguntinus, Hadabal-
 dus Coloniensis, Hetto Trevirensis, &
 Bernuinus Vesuntinus. Archiepiscopa-
 tus Senonensis Jeremia nuper defuncto

vaca-

Sæculum IX. vacabat. Ebbo tunc erat Archiepiscopus Rhemensis, Regnoardus Rothomagensis, & Landranus Turonensis. Agobardus tenebat Sedem Metropolitanam Lugdunensem, Bernardus Viennensem, Andreas Tarantasinam, Benedictus Aquisensem, & Agericus Embrodunensem. Tandem in Concilio Tolosano aderat Notho Archiepiscopus Arelatensis, Bartholomæus Narbonensis, Adalelmus Burgalensis, & Agiulfus Bituricensis. Inde dispicimus, totius Regni Episcopos ad hæc Concilia fuisse vocatos.

§. XXIII.

Concilium Parisiense sextum.

Præf. to. 7.
Conc. p. 1598 Scimus quidem quatuor illa Concilia fuisse celebrata, sed Parisiensis Acta solummodo ad nos usque pervenerunt, data die Dominica, sexta Junii, anno octingentesimo vigesimo nono, quarta post Pentecosten septimana, quod Festum hoc anno in decimam sextam Maji incidebat.

Ad hanc Synodum convenerant Episcopi quatuor Provinciarum, Rhemensis, Senonensis, Turonensis, & Rothomagensis, atque inter Concilia Parisiensia sexto loco ponitur. Celebrata est Synodus ista in Ecclesia S. Stephani antiqui, quæ non amplius exstat. Erat autem Ecclesiam Cathedralem addeuntibus ad dextram,